

VI ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1605 Miercuri 17 noiembrie 1954 4 pagini 20 bani

In corpul ziarului :

CRONICA DRAMATICĂ: Ioana Cuvîntarea l. A. I. Vișinski în
Doinaș — „Dragoste în zori de Comitetul Politic al O.N.U.
zi” de Iaroslav Galan. (pag. 2-a) Țările de democrație populară pe
Doina Triș: Textilista Ioana Gîrlea. drumul construirii socialismului.
Lipsuri care împiedică buna des- U. Prudkov: Popoarele vor pace.
fășurare a învățămîntului poli- (pag. 3-a) (pag. 4-a)
tic U.T.M.

Să urgentăm pregătirile pentru iarnă la întreprinderile de construcții!

Oamenii muncii din patria noastră luptă cu însuflețire pentru realizarea cu succes a sarcinilor de plan anuale la toți indicii, pentru îndeplinirea programului de măsuri economice elaborat de partid și guvern în vederea dezvoltării economiei naționale și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru a putea duce cu succes la îndeplinire sarcinile de plan pe care le au, constructorii de pe șantierele din Valea Jiului trebuie să aibă asigurate condițiile tehnico-organizatorice necesare ca să poată lucra fără întrerupere, atît vara cît și iarna. De aceea, acum cînd iarna bate la ușă, trebuie urgentate și terminate lucrările în vederea pregătirii șantierele de construcții pentru iarnă, pentru ca gerurile și viscocele să nu poată împiedica activitatea pe șantiere, să nu poată compromite realizarea sarcinilor de plan. Aceeași grijă trebuie să poarte conducerile întreprinderilor de construcții cazării și aprovizionării pentru iarnă a muncitorilor constructori, pregătirii pentru iarnă a grupurilor sociale ale muncitorilor constructori.

Pe șantierele de construcții din Valea Jiului s-au făcut unele pregătiri în vederea iernii. Astfel, pe șantierele din Uricani au fost luate măsuri corespunzătoare ca la blocul cu magazine să se pună învelitoarea, iar la cantina de la „Sterminos” și la alte lucrări, a început deja punerea de geamuri pentru a se obține spațiu închis în care să se poată lucra și iarna. În cadrul întreprinderii 703 construcții din Petrila cantinele au fost pregătite pentru iarnă; s-au reparat localurile, silozurile, s-a făcut aprovizionarea cu legume și zarzavaturi pentru iarnă, s-au început și se desfășoară cu succes lucrările de reparare a locuințelor și baracamentelor constructorilor. Întreprinderea s-a aprovizionat deja cu o însemnată cantitate de combustibil. Asemenea pregătiri pentru iarnă s-au făcut și continuă în prezent și la alte șantiere și întreprinderi de construcții din Valea Jiului.

Cu toate acestea, față de timpul înaintat, pe multe șantiere din cadrul întreprinderilor de construcții pregătirile de iarnă nu sînt încă încheiate; ele se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. Mai sînt unele șantiere ca cele din Lupeni, Vulcan, Petroșani, unde lucrările de construcții de blocuri nu au fost încă aduse într-un asemenea stadiu ca să se poată lucra și pe timp de iarnă, adică să fie montate acoperișurile, ușile, geamurile, construite centralele interioare de beton. Sînt șantiere unde nu s-au făcut pentru iarnă rezerve de materiale ca nisip, var, ciment, nu s-au luat măsuri de revizuire și adăpostire pentru iarnă a utilajelor. Marea majoritate a întreprinderilor de construcții și în special întreprinderea 701 Petroșani, nu au asigurat în întregime combustibilul necesar pentru iarnă, iar la grupurile de baracamente de la Lupeni, Vulcan, Livezeni și Petroșani, lucrările de reparații se desfășoară prea încet.

Iarna care a trecut a constituit o grea încercare pentru multe din întreprinderile noastre de construcții. Învățămintele care s-au tras cu acest prilej trebuie să stea în centrul atenției conducerilor întreprinderilor de construcții, în scopul de a face pregătiri cît mai temeinice pentru iarna care vine. Problema pregătirilor pentru iarnă trebuie considerată ca o sarcină care hotărăște în mare măsură realizarea cu succes a sarcinilor de plan pe trimestrul IV al acestui an și pe primul trimestru al anului viitor. Dacă pe șantiere sînt luate toate măsurile tehnico-organizatorice ca să se poată lucra în bune condițiuni și iarna, dacă constructorilor le sînt asigurate locuințe corespunzătoare, dacă cantinele sînt bine aprovizionate cu legume și zarzavaturi și s-a făcut aprovizionarea cu combustibilul necesar, atunci putem fi siguri că lupta pentru realizarea sarcinilor de plan pe șantiere în lunile de iarnă, va putea fi dusă din plin și cu succes.

Trebuie să spunem însă că în prezent, cu toate că iarna bate la ușă, întreprinderile și șantierele noastre de construcții încă nu sînt temeinic pregătite pentru iarnă. E adevărat că din partea conducerilor de întreprinderi, a trustului 7 construcții, au fost tratate directive în această direcție. Din păcate, ca și de alte dați, și acum lipsește în mare măsură controlul îndeplinirii sarcinilor din partea celor care au dat directivele respective. Din cauză că nu au fost controlați în muncă, inginerii șefi ai întreprinderilor de construcții nu au urmărit felul cum conducerile tehnice ale șantierele au făcut sau nu pregătirile pentru iarnă. Același lucru se poate spune și despre partea gospodărească-administrativă a trustului și a întreprinderilor de construcții.

Mai sînt numai puține zile pînă la venirea iernii. De aceea, trebuie folosită din plin fiecare zi pentru a termina pregătirile de iarnă pe șantiere și la grupurile sociale ale întreprinderilor de construcții. Organizațiile de partid ale muncitorilor constructori trebuie să tragă la răspundere cu toată hotărîrea acele conduceri administrative care nu dovedesc simț de răspundere pentru efectuarea la timp a pregătirilor în vederea iernii. Comitetele sindicale trebuie să mobilizeze la această acțiune pe toți muncitorii și tehnicienii constructori, arătîndu-le că întregul colectiv al întreprinderii este interesat în activitatea normală pe timp de iarnă.

Să urgentăm pregătirile pentru iarnă la întreprinderile de construcții!

Spre noi succese în întrecerea socialistă

Hotărîrea minerilor de la Lupeni

În zilele care au urmat după sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie minerii din Lupeni au ridicat la un nivel mai înalt întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii. Expresie a acestui fapt sînt angajamentele luate de către brigăzile de mineri, cît și primele rezultate obținute.

Sînt deosebit de grăitoare noile angajamente ale minerilor din sectorul III al minei Lupeni, sector care de la 6 noiembrie extrage cărbune în contul lunii ianuarie 1955. Spre exemplu, brigada minerului Carol Dresler s-a angajat ca în această lună să extragă în plus 570 tone de cărbune. O altă brigadă de mineri, cea condusă de tînărul Dionisie Fazekas și-a propus ca să dea peste plan în luna noiembrie 625 tone de cărbune, 100 tone de cărbune peste plan și-a propus

să extragă și brigada de pregătiri a tînărului miner Petru Spînu.

Succesele dobîndite de colectivul sectorului III în luna octombrie și pînă la 7 Noiembrie se datoresc în cea mai mare parte unei folosiri mai integrale a utilajului. Inițiativa metalurgistilor de la uzinele „I. C. Frimu” din Sinaia, a fost însușită și se aplică în prezent cu tot mai mult succes la mina Lupeni și în deosebi în sectorul III. Pe baza folosirii ei brigada minerului Carol Dresler a obținut în prima decadă a acestei luni o depășire de normă de 225 la sută, iar brigăzile minerilor Dionisie Fazekas și Petre Spînu — de peste 90 la sută.

Angajamente mobilizatoare, care arată că pînă la sfîrșitul lunii vor fi extrase peste plan între 50-200 tone de cărbune și chiar mai mult, și-au luat și brigăzile minerilor

Anton Bach, Ioan Dobai, Constantin Sirop, Pompiliu Radu, Dominic Nemeș, Martin Adamoș, Loghin Nicula, Victor Vornicu, Ioan Damian, Ladislau Lopsanschi din celelalte sectoare ale minei.

La mina Lupeni se acordă o atenție mereu crescîndă folosirii utilajelor de mare productivitate. Pînă acum s-au introdus în mină 5 perforatoare electrice, 2 mașini de încărcat sînt în funcțiune, una în curs de introducere. De asemenea, în curînd va fi introdusă în mină o nouă haveză.

Folosirea mai deplină a tennicii a fost urmată de o creștere simțitoare a productivității muncii. Numai în abatajele frontale ale minei Lupeni productivitatea medie a crescut, în urma aplicării inițiativei metalurgistilor de la Sinaia, cu peste 15 la sută.

M. BILL și I. ALMAȘAN
corespondenți

Succese grăitoare — salarii sporite

În luna octombrie colectivul minei Vulcan și-a îndeplinit sarcinile de plan la producția de cărbune în proporție de 101,4 la sută. Acest succes a avut la bază depășirea productivității planificate, adică a normelor tehnice, de către marea majoritate a brigăzilor de mineri de la mină. Depășirea normelor tehnice a adus după sine salarii sporite pentru mineri.

Aplicînd metoda graficului ciclic, brigăzile minerilor Alexandru David și Aurel Ispas au depășit normele tehnice în luna octombrie cu

peste 50 la sută. Numeroși mineri din cele două brigăzi au primit salarii cuprinse între 1200-1700 lei. Salarii sporite, de 1368-2225 lei au primit și minerii Anghel Muntean, Pascu Sprîncenatu, Vicențiu Doja, Ernest Kiss, Rudolf Karacsoni și Pavel Bolyte. În total, la mina Vulcan s-a plătit la salariile recente 113.454 lei drept primă progresivă și 5786 lei premii de brigadier.

Printre minerii fruntași care și-au depășit normele tehnice timp de trei luni consecutiv cu peste 40 la sută se numără și minerii

Andronic Iovan, Vasile Codrea, Alexandru Cioara, Aurel Nistor, Gheorghe Brîndău, Pavel Nagy, Izidor Răfăla și alții. Ei vor primi premii de miner fruntas de 281-436 lei.

În prima decadă a lunii noiembrie tinerii mineri din brigăzile conduse de tov. Gh. Zaharia, Teodor Doroftei, Ioan Raportean, Ioan Sopitco și alții și-au depășit normele tehnice cu 30-93 la sută, fapt care arată că minerii din Vulcan sînt hotărîți să-și dezvolte realizările.

A. PANIȘ
corespondent

Pînă peste plan

ză realizată în plus pînă în ziua de 8 noiembrie.

Pilda acestor două membre de partid este urmașii de utemistele M. Berei și E. Dănescu. Tinereții îi este de altfel caracteristic elanul și puterea de muncă. Acest lucru îl dovedesc pe deplin cele două utemiste prin depășirile lor de plan. Astfel Eleonora Dănescu a dat 179

metri pînă în plus, iar Maria Berei 86 de metri.

Nu se lasă mai prejos nici tînăra Valeria Dănilă care pînă la 10 noiembrie a țesut 143 metri pînă în plus, din care se pot confecționa 48 de cămăși bîrbălești.

Fiecare metru de pînă în plus contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Se extinde mecanizarea în minele de cărbuni

În minele de cărbuni din țara noastră, munca este tot mai mult mecanizată. An de an, zeci de haveze, mașini de încărcat și de extracție, numeroase perforatoare electrice și pneumatice sînt trimise în exploatarea noastră carbonifere cu scopul de a ușura munca minerilor și de a o face mai spornică.

În minele care aparțin Direcției generale a cărbunelui din București, gradul de mecanizare a înaintărilor în cărbune și steril a crescut în trimestrul III al acestui an cu 14 la sută, față de aceeași perioadă a anului trecut. În întreaga industrie carboniferă din țară tăierea în abataj

se execută acum cu ajutorul mașinilor în proporție de 82,8 la sută. Această operație este total mecanizată în minele din Valea Jiului, iar la celelalte mine din țară mecanizarea ei cunoaște un grad de două ori mai înalt de cît cel atins anul trecut. Datorită dezvoltării industriei noastre de utilaj minier și ajutorului primit în această direcție din partea Uniunii Sovietice, aproape 70 la sută din transporturile în abataj și 90,8 la sută din transporturile în subteran se efectuează mecanizat. În primele 9 luni ale acestui an au fost folosite la tăierea în abataj cu sută la

sută mai multe haveze sovietice de cît în aceeași perioadă a anului trecut. La minele din Filipeștii de Pădure și la cele din bazinul carbonifer Schitu Golești s-a început, anul acesta, tăierea și încărcarea în abataj cu ajutorul combinei sovietice tip „Donbas”. Combina sovietică a dat cele mai bune rezultate la mina Godeni din bazinul carbonifer Schitu Golești. Ea înlocuiește munca a 60-70 de mineri și ridică simțitor productivitatea muncii în abataje. De asemenea, a fost extins și perforajul cu ajutorul perforatoarelor electrice rotative în locul celor percutante. (Agerpres)

„DRAGOSTE ÎN ZORI DE ZI” de Iaroslav Galan

Recent, Teatrul de stat din Petroșani a prezentat, în premieră, piesa cunoscutului dramaturg sovietic Iaroslav Galan, intitulată „Dragoste în zori de zi”.

Plasată într-un sătuc subcarpatic, în primăvara anului 1949, timp în care sătenii se pregătesc pentru în-sămînțările colhozului lor, nu de mult înființat, acțiunea piesei duce spectatorul spre înțelegerea deplină a conflictului, care pe de o parte prezintă lupta înverșunată dintre oamenii noi ai satului și dușmanii hizi ai acestora, iar pe de altă parte — pe plan particular — contradicțiile din conștiința oamenilor, contradicții care duc la ciocniri inevitabile în sinul familiei comunistului Mîcola Vorcaliuc.

Satul s-a trezit, iar cocoșii au vestit de mult zorile fragile ale dimineții. În casa comunistului Mîcola, unde este localizată acțiunea pe tot parcursul piesei, Luca, fiul său, cîntă la armoniu. Luca s-a întors cu o lună în urmă în casa tatălui său, venind din Germania occidentală, unde fusese prizonier de război. Singurele preocupări care pare că le are sînt munca și dragostea ce-o nutrește pentru Varvara, învățătoarea satului, care de altfel îi este și rudă.

În realitate, Luca s-a reîntors în satul său natal ca agent secret al dușmanilor vieții descătușate de robia capitalismului. Ce urmărește într-acest Luca? Să împiedice în-sămînțările colhozului. El va da drumul din cușcă leului unei menajerii pripășite în sat, ca să creeze panică printre săteni, luîndu-le gîndul de la semănat. Luca știe că-i acoperit (e doar fiul comunistului Mîcola); știe că în caz de pericol poate conta pe ajutorul bunicii lui, Ștefan Petrici, fost chiabur al satului, „stăpînul stăpînitor” cum singur își spune. Cu toate acestea, Luca va unelti intrigi, căutînd să arunce pata trădării și a crimei pe umerii fostului său coleg Semen, locotenent sovietic și totodată fiul președintelui colhozului. Și, în sfîrșit, cînd e încolțit de bănuiele lui Semen, date pe față, Luca nu va ezita să îndrepte focul ucigător al armei împotriva lui, iar apoi chiar împotriva Varvarei. Luca este un odios, care, cu abilitatea mîrșavă a dușmanului reușește să creeze aparențe roze în jurul său, tîrînd-o pe Varvara într-o dragoste nesăbuită.

Varvara îl iubește cu toată forța sufletului ei tînr, însetat de dragoste, cu pasiunea temperamentului ei aprins. Prea deplina fericire cauzată de prezența lui Luca o orbește și o neliniștește în același timp. Cu timpul atitudinea lui Luca îi devine suspectă, iar cînd capătă probe sigure ale vinovăției sale, furnizate de părintele Iulian și de Parasca, dragostea ei puternică se transformă în ură. În această ură, care culminează prin omorîrea lui Luca, nu trebuie să vedem o izbucnire pasională, violentă, strict temperamentală, ci tocmai trezirea Varvarei în fața realităților de ordin social, cînd Luca încetează de a mai fi iubitul ei, dovedindu-se dușmanul vieții noi. Această luptă între pasiune și conștiința cetățenească se soldează categoric prin triumful noului în conștiința Varvarei. Bineînțeles că acesta nu exclude drama sufletească a Varvarei, care luptă cu ea însăși, cu temperamentul ei impetuos.

Aceeași luptă înverșunată se dă și-n sufletul comunistului Mîcola Vorcaliuc, dar de data aceasta între dragostea sa de părinte și marea cauză a colectivității. Chiar dacă este nevoit să-și strivească lacrimile, chiar dacă se frămîntă, el este perfect conștient că pentru un comunist interesul general stă mai presus de cel particular. De aceea Mîcola nu va șovăi o clipă; el este tipul de erou al zilelor noastre, omul luminos și

puternic care dă garanția trăinicieii moralei omului nou.

Cu aceeași vigoare ni-i prezintă Iaroslav Galan pe comunistul Ivan Negrici, președintele colhozului, și pe Semen, fiul acestuia, oameni înaintați ai satului lor, al căror exemplu personal este urmat de cea mai mare parte a colhoznicilor.

Oamenii aceștia sînt sănătoși influențază și pe acei oameni cinstiți, care, din lipsă de orientare și combativitate, și-au irosit viața, căutînd zădărnice adevărul. Este cazul părintelui Iulian, preotul satului, înșelat de mistica și ipocrizia acelor care, avînd acoperirea religiei, se fac propagatorii unor cauze dușmănoase. Părintele Iulian își va da seama la timp că el este o unealtă a unor interese străine de adevăr, va îmbrăca hainele drumeției, plecînd să propovăduiască un nou adevăr, adevărul vieții socialiste.

Pentru acest adevăr își va sacrifica viața și micuța Parasca, conștiință fiind că salvîndu-l pe Semen salvează nu numai un om, nu numai pe binefăcătorul familiei sale, ci și un luptător al cauzei comune.

Adevărul nou de viață, care rezultă din întreaga desfășurare a conflictului, apare mai pregnant, pus în contrast cu rămășițele trecutului, de minciună și răutate, reprezentate prin figura odioasă a chiaburului Ștefan Petrici, care a fost călăul propriei sale soții, Olena.

O viață întreagă Olena și-a urit bărbatul, fiindcă a trebuit să se umilească în fața lui. Dacă ea nu mai poate să-și refacă viața, dacă va înmormînta cu dînsa amărăciunea ei, rămîne totuși în piesă ca un grăitor act de acuzare împotriva vechii orînduirii.

În ce măsură a reușit colectivul Teatrului de stat din Petroșani să pună în valoare bogatul conținut de idei al piesei, puternicele conflicte, pe plan social și particular, ale personajelor?

Se poate afirma de la început că spectacolul cu piesa „Dragoste în zori de zi” este un succes al colectivului Teatrului de stat din Petroșani. Concepția regizorială a reușit să ducă actorii spre o înțelegere justă a personajelor, a problemelor, a reușit să creeze atmosfera adecvată, să imprime dinamism acțiunii, să susțină interesul spectatorului.

Creațiile individuale ale actorilor au adîncit personajele, dînd posibilitate spectatorului să-și facă o imagine clară asupra caracterelor lor.

O creație deosebit de valoroasă aparține tov. Elena Antonescu, artistă emerită a R.P.R., care, interpretînd rolul bătrînei Olena, a reușit prin elemente simple și convingătoare, să ne înfățișeze adînc tragedia unei vieți terorizate. Interpreta n-a apelat la mijloace facile, melodramatice, în conturarea personajului. Fără forțări de ton sau atitudinale, cu toată imobilitatea ei în scenă, cu toată sobrietatea stilului de joc, tov. Elena Antonescu a convins și a impresionat publicul, dînd o dată mai mult dovada însușirilor sale artistice deosebite.

Mergînd pe aceeași linie a simplității în conturarea personajului său,

Constantin Adamovici a creat cu deosebit talent complexitatea sufletească a comunistului Mîcola. Interpretul s-a apropiat cu căldură și sinceritate de personaj, imprimîndu-i omenescul, conștiința sa înaintată, care apar firesc în ochii spectatorului. S-a remarcat o justă și gradată trecere prin diferite stări sufletești, de la dramă pînă la eroismul avîntat al lui Mîcola. Aceste treceri au fost subliniate cu discreție, fără tendințe de „teatralism”.

Tînră acrită Elisabeta Belba, interpretînd rolul Parasca, a impresionat prin gingășia și propețimea personajului său. A apărut clar, din jocul tov. Elisabeta Belba, seriozitatea cu care și-a studiat rolul, transpunîndu-se în vîrsta personajului, prin comportare fizică și acțiune verbală.

Disponînd de un talent viguros, tov. Gigi Iordănescu, trecînd peste greutățile rolului, a reușit să ne redea în toată hîdoșia ei figura chiaburului Ștefan Petrici. Este interesant de remarcat că interpretul a reușit să scoată la iveală acea virilitate animalică, bestială a personajului său, prin procedee artistice inspirate. Însăși forțările de ton sau anumite mișcări brusce, care la un moment dat ar fi putut părea necorespunzătoare vîrstei personajului, fiind bine dozate, au avut darul de a sublinia ferocitatea celui care pe vremuri a fost „stăpînul stăpînitor”.

Realizări interesante au avut și tovarășii Ion Pavlescu (Luca), Tudor Branea (părintele Iulian), Toni Zaharian (Semen), Alexandru Jeles (Ivan Negrici).

Tov. Ion Pavlescu a avut un joc inteligent, descoperînd treptat personajul său, dînd acestuia abilitate, violențe.

De asemenea, tov. Tudor Branea a recepționat cu sensibilitate elementele de acțiune, care formau însăși gama dezvoltării personajului său.

Mai puțin realizat a fost jocul tov. Justin Handoca, care, interpretînd pe poștașul Fedor, a mers spre caricaturizarea personajului său, bagatelizîndu-l prin abundența elementelor de șarjă.

Unul dintre personajele piesei, căruia autorul i-a plămădit o bogată viață sufletească, este Varvara. Din păcate însă, tocmai acest personaj care marchează puternic drumul unei evoluții sufletești, a căzut în afara atenției spectatorilor, datorită unei interpretări liniare, lipsite de conținut. Tov. Iolanda Copăcianu, interpreta rolului Varvarei, n-a adîncit personajul, care a apărut astfel monoton și plat, și aceasta pentru că i-a depășit posibilitățile sale artistice.

Dacă decorul a contribuit prin buna sa alegere la succesul spectacolului, nu același lucru s-ar putea spune pe de-a-ntregul despre costume. Astfel, în ultimul tablou al piesei, preotul Iulian a apărut într-o ținută urbanistică care a provocat ilaritatea spectatorului, dezavantajînd jocul actorului. De asemenea, costumele lui Ivan Negrici este mult prea încărcat, fiind adus în scenă ca o piesă de muzeu. Sigur, Ivan Negrici — după indicația autorului strecurată într-una din replicile Parascai — e îmbrăcat în strai de sărbătoare și are violete la pălărie. Insuși amănuntul acesta „violete la pălărie” ar fi fost suficient ca să submineze neobișnuitul din ținuta lui Negrici.

Spectacolul în totalitatea lui, mărturiseste munca hotărîtă a colectivului Teatrului de stat din Petroșani pentru o producție de calitate.

Spectacolul cu „Dragoste în zori de zi” își atinge din plin scopul său agita-toric, întărînd încrederea oamenilor muncii în forța noului care se dezvoltă și crește impetuos.

CITIȚI:

Mihai Beniuc

Frăția dintre poporul român și minoritățile naționale

Ediția de stat pentru literatura politică

În broșura „Frăția dintre poporul român și minoritățile naționale” Mihai Beniuc înfățișează viu frăția de veacuri dintre poporul român și minoritățile naționale, arată politica de vrajbă dusă de clasele exploata-toare, precum și felul cum în țara noastră a fost rezolvată problema națională.

Broșura vorbește despre conviețuirea frățească a diferitelor naționalități din țara noastră, demască uneltirile claselor exploata-toare, care pentru a abate pe muncitori de la lupta lor comună, au căutat să folosească arma veninoasă a învrăjbirii dintre poporul român și minoritățile naționale. Nu o dată, însă, în cursul istoriei s-au răscolat iobagii, clăcașii ori alți osîndiți ai soartei, romîni și neromîni, și au pornit cu arma în mînă să-și facă dreptate, să înlăture jugul stăpînitor. După eliberarea Patriei noastre de sub jugul fascist — arată broșura — Partidul Muncitoresc Român, călăuzindu-se după principiile internaționalismului proletar, urmînd pilda vie a înfrățirii popoarelor sovietice, a condus poporul nostru pe calea rezolvării problemei naționale asigurînd drepturi egale oamenilor muncii, indiferent de naționalitate. Mărturie a aplicării consecvente a politicii naționale leninist-staliniste de către P.M.R. este crearea Regiunii Autonome Maghiare.

Realizările obținute pe drumul rezolvării problemei naționale nu sînt însă pe placul chiaburilor, al moșierilor și capitaliștilor expropriați. Naționalismul și șovinismul nu numai că își scot, dar își și ascut ici-colo colții. De aceea datoria fiecăruia dintre noi este de a combate pe toți aceia care încearcă prin vorbe sau fapte să știrbească drepturile oamenilor muncii de diferite naționalități.

Trebuie îmbunătățită calitatea mobilei produse de întreprinderea „6 August”

În Valea Jiului se desfac prin comerțul socialist cantități tot mai mari de mobilă. În magazinele de desfăcere a acestor produse se pot întîlni zilnic mineri care cumpără mobilă durabilă și cu un aspect exterior atrăgător. Foarte căutată este în special mobilă de bucătărie.

Întreprinderea „6 August” din Petroșani a livrat O.C.L.-ului în luna octombrie un nou lot de mobilă de bucătărie. Dacă divanele, fotoliile-pat și celelalte produse ale acestei întreprinderi, puse în vânzare, au fost de o calitate care mulțumește pe cumpărători, nu se poate afirma același lucru despre mobilă de bucătărie. Aspectul exterior al acestei mobile — mai ales — lasă de dorit. Lucrările de finisaj și vopsitul au fost executate în mod necorespunzător. Pe suprafața mobilei, care normal trebuie să fie netedă și lucioasă se observă adeseori dungii și pete de vopsea.

Acest fapt trebuie să dea de gîndit conducerii acestei întreprinderi. Conducerea întreprinderii trebuie să se consulte cu cumpărătorii, fie direct, fie prin intermediul lucrătorilor de la O.C.L., pentru a remedia lipsurile sesizate de oamenii muncii. Este util ca în procesul de fabricație a mobilei de bucătărie, întreprinderea „6 August” să încerce să îmbunătățească experiența fabricării de mobilă fruntăse pe țară, care trimite și în Valea Jiului mobilă de bucătărie cu un aspect plăcut.

Calitatea bunurilor de larg consum nu trebuie neglijată nici atunci cînd aceste bunuri le producem, ca să spunem așa, cu utilaje mai modeste de cît acelea din întreprinderile specializate în producția acestor bunuri. Deci, nici întreprinderea „6 August” n-are dreptul ca la anumite sortimente de produse de larg consum și mai ales la mobilă de bucătărie să neglijeze calitatea și aspectul exterior.

Scenă din piesa „Dragoste în zori de zi”.

IOANA DOINAȘ

Textilista Ioana Gîrlea

„Aici lucrează frunța Ioana Gîrlea care dă produse în contul anului 1956” — poate citi pe tablă înfiptă deasupra mașinii din colțul stîng al sălii, cel care intră în secția depănat a Filaturii Lupeni.

Oare tinăra aceea cu cozi castanii să fie Ioana Gîrlea? Parc-ar fi o copilă de 15 ani. E mică. Totul e atît de mic la ea. Chiar și ochii ce-i fug dealungul vîrtelelor sînt mici. Dar e sprinteră: nici nu se termină firul de pe o bobină că ea e gata s-o schimbe. Nici o clipă nu se opresc vîrtelele. Aproape două norme realizează zi de zi această tinăra harnică.

— Parcă s-ar fi născut depănătoare — auzi pe cite cineva spunînd.

★

Ioana s-a născut în casa țaranului sărac Constantin Gîrlea, o casă plină de copii. Guri de hrănit multe, pămînt puțin, uneltele de lucru deloc. Ca Gîrlea Constantin erau mulți în sat. Arșița soarelui le ardea în fiecare vară trupurile ce trudeau pe ogor străin. Ei nu vedeau calea de a scăpa de dij-măneala celor trei chiaburi ai satului.

Era unul, colonelul Petrescu, o namilă de om, buhăit, cu priviri unsoare și vorbă lingușitoare.

— Apoi, măi rumînilor, nu ne-nțeleserăm noi că dacă muncii bine vă dau cite două banițe de porumb?... — Iți bați joc de noi, boier, Petrescu!...

— Parcă alta ne fusese vorba. Coane?!...

— Nu ziseși'mneatale că ne dai cite patru banițe?

— Hm... Vi s-a părut — a grăit înfundat boierul, lovind cu biciușca carimburile cismelor.

— Cu ce ne-om hrăni pruncii boierule? — a „îndrăznit” una dintre femei, cu glas tremurător, — mama Ioanei.

Nici odată femeia asta nu avusese curajul să icnească o vorbă în fața boierului. Dar gîndul la copiii ce așteptau acasă, flămînzi, o îndemnase să vorbească.

...Ioana creștea. Intr-o zi, cu o ceață de copii luîndu-se la joacă, au ră-tăcit departe de sat. Se jucau „de-a prinsă”. Era cald. Șiroaie de apă le curgeau pe fețele îmbujorate. Se-n-

ferbintaseră. Jocul i-a apropiat de un iaz pe care pluteau niște rațe.

— Hai să ne scaldăm! — sări Ion al Floarei, ghidușul cetei.

— O să ne răcorim!

— Să ne dăm jos cămășile!

Intr-o clipă erau toți goi-goluți în apa pînă-n briu. Se udau unii pe alții și stropii ce cădeau ca o ploaie de vară, biciuindu-le trupurile, mă-reau veselia.

Un foc, apoi un altul trase de undeva de aproape, le întrerupse jocul. Ce putea fi? Copiii înmărmuriseră. Anica, prislea satului începu a plînge cu sughițuri.

— Vreau acasă! Ihi, hi...

Nimeni n-o liniști. Măi apoi prinse a scînci încă una.

— Ce ți-e și cu smiorcăitele astea de fete! — spuse Tudor, ce era socrul căpitanului lor. Nu degeaba era el cel mai bun țințas cu praștia.

Niște pași ce se apropiau îi acoperiră însă dovezile de curaj pe care acesta voia să le arate ortacilor săi de joacă. Stăpînul pașilor nu se arătă decît la o vreme după ce cei doi dulăi boierești ce se opriseră la țarm se schelălăiră la bieții prunci.

— Ce căutați pe moșia mea, țopirlanilor? — glăsui stăpînul pașilor și a celor două poțai.

— Te pomenești că așa o fi zmeul din povestea țatei Maria... îi șopti Ioana lui Tudor ce se afla lîngă ea.

— Taci, deșteapt-o! Așa-i zmeul Voiculescu, al de-a muncit ta'tu la el astă iarnă.

— Hei, ia cărați-vă! Ștergeți-o, că de nu pun dulăii să vă mine din urmă. Imi tulburați rațele de pe iaz. Boierul Voiculescu trase apoi un foc în sus urmărind cu satisfacție trupurile goale ce reșeau tremurînd din apă. Li veni o idee și rîse cu plăcere. Să-i gonească așa goi, să ridă satul de ei. Să țină minte că n-au voie a-i călca moșia.

Pruncii dădură să-și tragă cămășuțele. Rîsul și cîinii boierului, îi puseră pe fugă.

Ioana, copil încă, cunoscuse ura pentru cel care le-a stricat jocul. Simți că oamenii ca acesta îi vor face viața amară.

De multe ori, cînd peste ani de zile lucra pe pămîntul boierului, se vede-

gonită de împușcături și rîsul boierului. Au trecut opt ani. Pînă în 1945. De-acum nimeni n-o s-o mai gonească ca în copilărie și-a zis Ioana. O mina însă un dor: să muncească undeva într-o fabrică. Muncitorii sînt altfel de oameni — auzise ea prin sat.

★

Lupeni 1947.

— Ce-ți veni ție, feto, să vii să lucrezi la fabrică? Țăranii — la sapa! Ai niște mîini de-ți vine rău să te uiți la ele. Pfui... pline cu bășici. Cum crezi, cu capul tău de țărăncă, că ai putea lega mătasea cu asemenea mîini? Sapa, fetișo, m-auzi, sapa stă bine în mîinile astea!

Ioanei nu-i venea să creadă. Adică femeia asta — Cosma pare-se c-o cheamă, ea ca directoare a fabricii nu vrea s-o primească? Dar ea, Ioana vrea să muncească! Țara asta e acum a celor ce trudesce. Nu, e hotărîtă. Trebuie să lucreze aici, în fabrica asta. Și mîinile... se vor vindeca ele, Ioana încercă din nou să se angajeze. Directoarea care-a avut parte de a conduce așa cum îi plăcea întreprinderea doar puțină vreme, i-a propus să-i lucreze acasă, să-i fie slujnică. Propunerea aceasta a îndirjit și mai mult pe Ioana. Și dacă reușește să fie primită în fabrică e numai pentru că făcuse promisiunea că din primele zile va îndeplini norma.

Nu s-a îndoit Ioana de puterile ei. Cu dîrzenie, așa cum alte ori săpase pămîntul chiaburului, a început să lucreze, la fel ca o muncitoare veche. Numai șase luni i-a trebuit pentru a deveni frunța. Din 1947 și pînă azi Ioana se găsește printre cele mai bune depănătoare.

...In ziua în care a aflat că a realizat planul de producție pe anul 1955 și că lucrează în contul lui '56 și-a amintit de goana trasă de la iazul boierului și pînă în sat. A rîs, poate, la amintirea acestei scene sau chiar a și spus:

— Hei, boier Voiculescu, nimeni în țara asta nu se mai sperie astăzi de tine. Tu ai rămas îndărătul lui August 1944 iar eu pășesc deja în al doilea cincinal...

DOINA TRIF

Lipsuri care împiedică buna desfășurare a învățămîntului politic U.T.M.

Preocupat în permanență de îmbunătățirea învățămîntului de organizație, comitetul raional U.T.M. Petroșani a organizat ședințe de instrucție cu propagandiștii, care au loc înainte de predarea lecțiilor.

Majoritatea propagandiștilor de la formele de învățămînt politic din Petroșani vin cu regularitate la aceste pregătiri. De exemplu, tov. Ghinea Ioan, Iancu Grațian, Bunaciu Ana, Văduva Mioara, Hațegan Alexandru,

Crișan Gheorghe, Borza Valeria, Andrei Maria și alții frecventează cu regularitate aceste ședințe de instruire a propagandiștilor. Aceasta face ca și cercurile respective pe care le conduc să fie la înălțimea cerințelor.

Dar mai există și unii propagandiști care privesc educația comunistă a tineretului cu multă superficialitate, nu se prezintă la instruire și nici la chemările raionului U.T.M. Astfel de propagandiști avem pe tov. Deiatcu

Dumitru și Antonie Tudor de la depoul C.F.R., Mordoi Gavrilă de la I.C.M.M., Oprițescu Gheorghe de la cooperativa „Sprijinul Minerilor”, Costea Ioan de la P.T.T.R. și alții.

În vederea îmbunătățirii desfășurării învățămîntului politic, e necesar ca acești tovarăși să-și schimbe atitudinea de nepăsare față de această sarcină trasată de organizație.

STANICI AUGUSTIN
corespondent

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

Să se reglementeze circulația trenului mic Lonea — Petroșani!

Locuiesc în Lonea și lucrez la U.R.U.M.P. Datorită acestui fapt, călătoresc zilnic cu trenul mic. A parcurge în fiecare zi distanța Lonea-Petroșani și retur, cînd nu ai trenuri potrivite cu programul tău de muncă, nu-i deloc o plăcere. Muncitorii care se află în această situație — și sînt foarte mulți — întîmpină greutăți serioase din această cauză.

Pentru a ajunge la ora 6 la U.R.U.M.P. cînd începe programul de lucru, am două trenuri din Lonea: unul ce pleacă la 4,20 și ajunge în Petroșani la 4,50; al doilea are plecarea la 5,20, dar nu din Lonea, ci de la cantonul Preda, pentru că circulă pe distanța Jieț-Petroșani.

Ca să vin cu primul tren la serviciu, trebuie să mă scol cel puțin la ora patru fără un sfert, dacă nu și mai devreme.

Celălalt tren are și el dezavantajul lui. Ca să-l poți prinde, trebuie s-o iei din Lonea pe jos mai bine de-un kilometru ca să-l aștepți la cantonul Preda. Cum mulți dintre noi locuim aproape de Cimpa, avem ce bate drumul pe jos. În sfîrșit, vii cu acest

tren pînă la Petrila. Aici, altă surpriză: trenul Petrila-Petroșani nu circulă între orele 5,40—6,20. Așa dar, trebuie s-o luăm pe jos pînă la Petroșani ca să nu întîrziem de la lucru.

Pentru a evita și această neplăcere, o parte dintre cei ce lucrăm la Petroșani, sîntem puși în situația de a pleca din Lonea cu trenul de la ora 7. Acest tren însă merge atît de „bine” de vreo două săptămîni, că ajungem la serviciu pe la 8,30. Trenul este aglomerat pentru că vagoanele de călători s-au mai împuținat, parte din ele fiind folosite pentru transport cartofii, ciment etc.

La înapoiere, dăm de alte greutăți. Din Petroșani pleacă spre Petrila un tren la ora 14,20. În continuare trebuie să te decizi asupra uneia din două alternative: ori stai să flămînzești așteptînd pînă la ora 16,10 trenul Petroșani-Lonea ori te duci acasă pe jos.

Greutăți în ceea ce privește mersul trenurilor ne provoacă și motoristii care nu fac legătura între trenul Lonea—Petrila cu trenul, Petrila—Pe-

troșani și invers. De multe ori lumea n-apucă să coboare dintr-unul, că celălalt a și plecat.

Pentru că avea numai două vagoane și pentru ca acestea să nu se aglomereze prea tare, motoristul Kameniczky a tras într-o zi trenul pe-o linie alăturată, iar el cu cîțiva prieteni a fugit cu motorul la Lonea, lăsînd în Petrila o mulțime de muncitori care au mers pe jos la Lonea. În seara zilei de 2 noiembrie, motoristul Lazăr a refuzat să plece din Petroșani cu personalul de orele 19, tot sub pretextul că e prea aglomerat. Acest tren a plecat abia după orele 21.

Pentru a se pune capăt neajunsurilor acestea, este necesar ca Direcția Generală a Cărbunelui Petroșani să studieze această problemă și să ia măsurile corespunzătoare. Iarna bate la ușă, iar noi nu mai putem nici aștepta prin diferite stații și nici să facem drumul de la Lonea la Petroșani și invers pe jos, cum ni s-a întîmplat pînă acum.

IOAN NISTOR
lăcătuș la U.R.U.M.P.

Din munca S.R.S.C.

Culturalizarea maselor este una dintre cele mai importante sarcini pe care partidul ne-o pune în față. Ținînd seama de importanța acestei sarcini, Consiliul Subfilialei S.R.S.C. Petroșani, ajutat și îndrumat de către Comitetul raional de partid, a format colective ale S.R.S.C. în orașele Văii Jiului, numite lectorate, care au sarcina de a desfășura o largă activitate de popularizare a cunoștințelor științifice, medicale, tehnice și politice în masele largi ale oamenilor muncii.

În acele întreprinderi unde condițiile au permis, au fost organizate lectorate S.R.S.C., pentru ca în acest fel să se poată cuprinde un număr cît mai mare de oameni ai muncii.

Unul dintre lectoratele de întreprindere care au obținut rezultate pozitive în activitatea sa este lectoratul Filaturii Lupeni condus de tov. Maria Ionescu.

În trimestrul III al anului în curs, lectoratul Filaturii Lupeni a organizat un număr de 25 conferințe la care au fost mobilizați peste 2.900 auditori. O metodă bună pe care s-a sprijinit lectoratul Filaturii Lupeni în organizarea conferințelor este folosirea aparatului de proiecție diafilm cu ajutorul căruia sînt rulate diafilme corespunzătoare subiectului conferinței și care dau posibilitate oamenilor muncii de a se documenta temeinic asupra problemei pe care o tratează conferința. În cadrul acestui colectiv au depus o activitate rodnică tovarășii ing. M. Georgescu, ing. Puscariu ing. I. Rădulescu, ing. I. Popa și alții.

Rezultatele obținute în muncă de către colectivul lectoratului Filaturii Lupeni se datoresc și faptului că acesta a fost sprijinit în activitatea sa de către organizația de bază a întreprinderii și comitetul orașenesc de partid Lupeni.

Rezultate în munca de culturalizare a maselor a obținut de asemenea lectoratul S.R.S.C. Vulcan al căruia colectiv este condus de tov. Aurelia Munteanu. În ultimele patru luni acest lectorat a reușit să organizeze un număr de 78 conferințe la care au participat peste 12.000 oameni ai muncii din orașul Vulcan și satele din jur. Obținerea acestui frumos rezultat a făcut ca acest lectorat să fie frunțas în raionul nostru. Multă perseverență și dragoste de muncă au arătat tovarășii L. Pascu, E. Károly, V. Vasilichi de la Tesătorie, A. Vlădulescu de la sfatul popular Vulcan, tov. I. Călin, R. Bîcoi, care au ținut conferințe la căminele culturale de la sate și alții.

Frumoasele rezultate obținute de aceste lectorate, cum și metodele de muncă folosite constituie un exemplu pentru celelalte lectorate S.R.S.C. din Valea Jiului în munca de răspîndire a științei prin conferințe.

MARGARETA CHIOREANU
corespondent

Alegeri de asesori populari

Între 1 și 15 decembrie 1954 vor avea loc, conform unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, alegerile de asesori populari pentru perioada 1 ianuarie—31 decembrie 1955.

Propunerile de candidați pentru tribunalele populare de raion, de oraș și de raion orașenesc se fac de către organizațiile oamenilor muncii: organizațiile de partid, sindicat, U.T.M., sfaturile populare, cooperative și alte organizații de masă, asociații culturale-științifice, în adunări populare. Aceste adunări vor avea loc cu cel puțin trei zile și cel mult zece zile înainte de data fixată pentru alegeri.

Poate fi propus candidat în alegerile de asesori populari orice om al muncii, cetățean al Republicii Populare Romîne cu drept de vot, care a împlinit vîrsta de 23 de ani.

Au dreptul de a lua parte la alegeri toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Romîne, care au împlinit vîrsta de 18 ani și care au drept de vot.

(Agerpres)

Cuvîntarea lui A. I. Vișinski în Comitetul Politic al O. N. U.

NEW YORK (Agerpres). — TASS în ședința din după amiaza zilei de 12 noiembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U., șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, a rostit o cuvîntare în problema colaborării internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

La începutul cuvîntării sale, A. I. Vișinski s-a ocupat de rolul savanților ruși și sovietici în dezvoltarea fizicii nucleare și a ramurilor științei legate de aceasta, precum și de folosirea în U.R.S.S. a energiei atomice și a substanțelor radioactive în industrie, agricultură, biologie și ocrotirea sănătății.

Guvernul sovietic, a subliniat Vișinski, consideră că organul internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care va fi creat pe baza unui acord corespunzător între state, își va putea îndeplini cu succes funcțiile numai în cazul cînd competența sa, suficient de largă pentru a-i permite să-și îndeplinească eficient sarcinile impuse, în același timp nu va fi folosită în dauna securității unor state sau altora. Vișinski a arătat că delegația sovietică a încercat să capete de la Lodge explicații în legătură cu actuala propunere a S.U.A., care diminuează răspunderea organului internațional în fața Adunării Generale și a Consiliului de Securitate. Răspunsul dat de Lodge, deși evaziv ca formă, în fapt nu lasă nici o urmă de îndoială că Statele Unite încearcă să îndepărteze Consiliul de Securitate de la această problemă. Afirmatia lui Lodge că organul internațional va fi legat de O.N.U. printr-un acord asemănător acordurilor cu instituțiile specializate, care sînt foarte slab legate de Adunarea Generală și cu atît mai puțin de Consiliul de Securitate, este în contradicție cu principiile expuse în nota memorială a Uniunii Sovietice din 22 septembrie. A. I. Vișinski a amintit că rezoluția din 24 ianuarie 1946 a Adunării Generale, adoptată în unanimitate, prevedea ca comisia înființată atunci pentru examinarea problemelor ivite în legătură cu descopearea energiei atomice să-și prezinte rapoartele și recomandările Consiliului de Securitate, rapoarte și recomandări care urmau să fie publicate cu excepția cazurilor cînd Consiliul de Securitate, în interesul păcii și securității, ar da alte dispoziții.

Vișinski a subliniat strînsa legătură care există între problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Am mai arătat că realizarea unui acord cu privire la renunțarea necondiționată a statelor la folosirea armei atomice ca un pas important spre interzicerea totală a armei atomice concomitent cu scoaterea ei din armamentele statelor, ar avea o însemnătate foarte mare pentru înlesnirea și accelerarea înfăptuirii tuturor măsurilor prevăzute de convenția propusă de guvernul sovietic.

Uniunea Sovietică salută fierbinte ideea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a spus Vișinski. În același timp, ea consideră necesar ca și în viitor să se tindă spre o rezolvare radicală a problemei folosirii energiei atomice fără de care nu poate exista certitudinea că această energie nu va fi folosită pentru arme atomice.

A. I. Vișinski a arătat că tendința S.U.A. de a slăbi legătura viitorului organ cu Adunarea Generală și cu Consiliul de Securitate este contrară acestor principii. În afară de aceasta, a spus Vișinski, după cum rezultă din proiectul de rezoluție „al celor 7”, acesta conține prevederi care de fapt determină dinainte caracterul organului internațional. Or, această chestiune trebuie să mai formeze obiectul unor tratative pe care guvernul S.U.A. a declarat că este gata să le ducă cu Uniunea Sovietică.

Uniunea Sovietică, a declarat în încheiere Vișinski, sprijină principiul colaborării internaționale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Uniunea Sovietică a insistat totdeauna și insistă și astăzi asupra unei asemenea colaborări în aceste scopuri.

În ceea ce privește proiectul de rezoluție „al celor 7”, delegația U.R.S.S. trebuie să constate o serie de lipsuri esențiale pe care le are această rezoluție, cum sînt limitarea numărului participanților la organul internațional și a numărului participanților la conferința internațională și crearea organului internațional ca o instituție specializată și nu ca organism al O.N.U. Delegația noastră intenționează să revină la această chestiune cu prilejul discutării propunerilor concrete cuprinse în proiectul de rezoluție „al celor 7”.

Țările de democrație populară pe drumul construirii socialismului

Construcția industrială în R. P. Chineză

La Anșan, în China de nord-est, a fost de curînd dată în exploatare o secție automată pentru laminarea tablei subțiri. În prezent, aici se desfășoară lucrările pentru reconstrucția și automatizarea celui de al treilea cuptor care va intra în funcțiune încă anul acesta.

În China de nord-est se construiește de asemenea prima uzină de automobile din această țară. La sfîrșitul primului cincinal, în anul 1957,

uzină va începe producția în masă de autovehicule.

Se execută mari lucrări și în alte regiuni ale țării. Se desfășoară cu succes pregătirile în vederea construirii primei uzine de tractoare din țară. Unul din marile șantiere de construcție ale industriei energetice este construcția hidrocentralei electrice de pe malul lacului de acumulare de la Guanșin. În anul 1955 centrala electrică va fi pusă în funcțiune.

La Nowa Huta, orașul metalurgiștilor polonezi

Nowa Huta — orașul metalurgiștilor polonezi — din apropierea Cracoviei, se dezvoltă într-un ritm rapid. În prezent, orașul numără aproape 50.000 locuitori. Anul acesta, oamennii muncii din noul oraș au primit în folosință peste 3.700 camere de locuit. S-au instalat în noile locuințe numeroși constructori ai combinatului „V. I. Lenin”.

În orașul Nowa Huta au fost construite peste 300 case de locuit cu aproape 25.000 camere. Aici s-au construit de asemenea aproape 100 magazine de mărfuri industriale și ali-

mentare, peste 200 întreprinderi pentru prestări de servicii, precum și școli, grădinițe de copii și creșe. Nowa Huta are un teatru, o casă de cultură, un club al cărții și presei din toate țările și multe alte instituții culturale-educative.

În prezent, în toate raioanele orașului se construiesc noi clădiri. Sînt în curs de construcție aproximativ 150 case de locuit. Mari lucrări se desfășoară mai ales în centrul orașului. În anii următori, Nowa Huta — orașul metalurgiștilor polonezi — va număra 100.000 locuitori.

Tinărul oraș Madan din R. P. Bulgaria

Lă poalele povîrnișurilor sudice ale munților Rodopi a apărut un nou centru industrial bulgar: orașul Madan. Pînă de curînd, orașul Madan era un sat neînsemnat. Noile întreprinderi industriale construite aici în anii primului cincinal au schimbat cu totul aspectul localității. Aci s-au construit numeroase case de locuit, clădiri de producție și instituții publice. Potrivit noului plan al orașului, întocmit de arhitecții bul-

gari, în piața principală a orașului se vor construi Casa Sfatului Popular, clădirea Băncii Populare, o Casă de cultură și odihnă și un hotel. Proiectul prevede de asemenea construirea Casei pionierilor și a trei clădiri pentru grădinițe de copii.

În curînd se vor construi 25 clădiri cu cîte 3 și 4 etaje. În oraș se va construi un mare stadion, frumos amenajat.

Crește productivitatea muncii în industria albaneză

Tinăra industrie albaneză înregistrează an de an o creștere considerabilă a productivității muncii. În cursul ultimilor cinci ani (1948-1953), productivitatea muncii a crescut în medie cu 38 la sută anual. În 1953, productivitatea muncii în industrie și în mine a fost cu 80 la sută mai mare decît în 1950. Acest succes este o urmare a punerii în funcțiune a noi întreprinderi industriale și a perfecționării tehnice a muncitorilor albanezi.

Creșterea productivității muncii aduce mari venituri economiei naționale a R. P. Albania. Astfel, s-a calculat că în 1953 o creștere de 1 la sută a productivității muncii a adus economiei de 100 milioane leki. În cursul primelor șase luni ale anului 1954, productivitatea muncii în întreprinderile industriale albaneze a crescut cu 6,5 la sută față de prevederile planului.

(Agerpres)

În ultimă vreme au avut loc numeroase evenimente care au demonstrat puterea partizanilor păcii, influența luptei omenirii progresiste asupra evoluției evenimentelor internaționale. Cele mai importante din aceste evenimente au fost: semnarea armistițiului din Coreea și Indochina, eșecul planului de creare a „comunității defensive europene”.

După cum a subliniat însă pe drept cuvînt la recenta sa sesiune din septembrie Biroul Consiliului Mondial al Păcii, în calea forțelor păcii mai dăinuie încă multe primejdii, multe greutăți. Oamenii simpli au primit cu îngrijorare vestile despre noile planuri de reînviere a militarismului german, despre îndemnul care continuă la folosirea armelor atomice și termocucleară. Toată lumea vede limpede că respingerea de către Adunarea Națională franceză a planului de creare a „comunității defensive europene”, a deschis posibilitatea pentru apropierea punctelor de vedere ale celor patru puteri în ceea ce privește problema germană. După cum se știe însă, puterile occidentale nu au manifestat dorința de a colabora la rezolvarea acestei probleme. La începutul lunii octombrie, la Londra au fost adoptate acorduri separate care urmăresc trans formarea Germaniei occidentale în focarul unui nou război în Europă și să facă cu neputință pentru un timp îndelungat refacerea unității Germaniei. Recent, la Paris au fost semnate acorduri, declarații și alte documente

Note și comentarii externe

POPOARELE VOR PACE

de O. PRUDKOV

care au perfectat crearea unei noi grupări agresive la care să participe militaristii vest-germani, precum și includerea Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic.

Lupta împotriva reînvierii militarismului german constituie acum cea mai importantă sarcină a tuturor forțelor iubitoare de pace. Această luptă se desfășoară în toate țările europene. Popoarele își exprimă punctul lor de vedere în cadrul a numeroase mitinguri și adunări, în sutele și miile de rezoluții și petiții. Astfel, cele mai diverse organizații obștești, sindicale și politice din Franța se pronunță împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Oamenii muncii trimis delegații sau adresează guvernului scrisori, telegrame și petiții de protest. O scrisoare a partizanilor păcii dintr-unul din arondismentele Parisului a fost semnată de 80.000 persoane. Într-o rezoluție, semnată de 30.000 locuitori din Ivry, se spune că ei nu vor fi niciodată de acord cu înarmarea cotropitorilor de ieri ai Franței.

Răsună tot mai puternic glasul germanilor care cer rezolvarea pașnică a problemei germane. Planurile de reînviere a wehrmachtului sînt

condamnate de opinia publică vest-germană. Nemulțumirea populației este atît de mare încît acest fapt n-a putut fi trecut cu vederea nici de cel de al 3-lea congres al Uniunii sindicatelor din Germania occidentală, care și-a încheiat recent lucrările. Delegații la congres au adoptat cu 391 voturi contra 4 o rezoluție care respinge înarmarea Germaniei occidentale sub orice formă, „pînă cînd nu vor fi epuizate toate posibilitățile de a realiza o înțelegere între popoare și restabilirea unității Germaniei”.

În timp ce în Europa forțele patriotice luptă împotriva planurilor de reînarmare a militaristilor germani, în Asia partizanii păcii se ridică împotriva S.E.A.T.O. (pactul agresiv al Asiei de sud-est). Pentru cauza păcii este important să se zădărnicească planurile agresive atît în Europa cît și în Asia și în lumea întreagă.

Luptătorii pentru pace își trag forța și încrederea din politica de pace a Uniunii Sovietice și a țărilor lagărului păcii.

În nota sa din 23 octombrie, Guvernul Sovietic a cerut din nou puterilor occidentale să convoace o conferință în problema germană, să pă-

șească pe calea restabilirii unității Germaniei, a creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. La cea de a 9-a sesiune a O.N.U., delegația sovietică a propus încheierea unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor de exterminare în masă. Discuțiile pe marginea problemei dezarmării s-au terminat, după cum se știe, prin adoptarea în unanimitate de către Comitetul Politic al O.N.U. a rezoluției propuse în comun de delegațiile Canadei, Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. Faptul că în această problemă importantă a fost adoptată în unanimitate pentru prima oară din 1946 o rezoluție ai cărei coautori au fost puterile occidentale și U.R.S.S., arată în mod convingător că atunci cînd există bunăvoință de ambele părți se poate obține rezolvarea cu succes a problemelor internaționale litigioase.

În vederea unirii tuturor forțelor păcii, la 18 noiembrie a.c. va fi convocată sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Se prevede ca în prima jumătate a anului 1955 să se țină o adunare a reprezentanților forțelor păcii din toate țările. Și oricît ar încerca dușmanii păcii, la fel ca și regele neputincios din legenda engleză să strige: „Pînă aici!”, oricît s-ar strădui ei să oprească valurile, marea împotrivrării populare nu va admite realizarea planurilor agresive, ci va asigura victoria cauzei păcii în lumea întreagă. (Agerpres)